

เล่ม ๓๑ หน้า ๓๒๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๔๕๗

บัดนี้ ได้ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า การทำเหมือง ต่อบุก ใน มณฑล บัตตานี้ ก็ มีความลำบาก ทำนอง เดียวกัน กับ มณฑล ภูเก็ต จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ สุ่มหเทศาคีบาต มี อำนาจที่จะ ประกาศ ใช้พระราชกฤษฎีกาที่ ก่อร่าง มาแล้ว ใน เวลาเมื่อ เห็น ความจำเป็นเกิดขึ้น เหมือน กับ มณฑล ภูเก็ต อีก มณฑล หนึ่ง

ประกาศมาณวันที่ ๑๔ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๗
เป็นวันที่ ๑๓๗๓ ใน รัชกาล บัดยบนี้.

กฎเสนาบดีกระทรวงวัง

ว่าด้วยการ จด ทะเบียน แดะระเบียบ นำที่ ตาม ความในกฎ มณฑลเชียร บาด

ว่าด้วย ครอบครวั แห่ง ข้าราชการ ในพระราชสำนัก

พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

ด้วย ตาม ความใน กฎ มณฑลเชียร บาด ว่าด้วยครอบครวัแห่งข้าราชการ ใน พระราช สำนัก พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่ง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ เสนาบดี กระทรวงวัง เป็น นำที่ ออกกฎ ข้อ บังคับ ประกอบ และ เมื่อกฎ หรือ ข้อบังคับ นั้น ได้ รับ พระราชทาน พระบรม ราชานุญาตให้ ประกาศโฆษณา แล้ว ให้ นับว่า เป็น ส่วน หนึ่ง แห่ง กฎ มณฑลเชียร บาด นั้น

บัดนี้ ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระบรม ราชานุญาต ให้เจ้าพระยา ขรรฆมาชิภริณาริบัติ เสนาบดี กระทรวง วัง ตรากฎ ขึ้น ไว้ดังนี้

ข้อ ๑) ตำแหน่งนายทะเบียนใหญ่ สำหรับใน พระราช ดำนักทัวไป นั้น ทรง พระ กรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ มหาเสวก ศรี พระยา อภัย รัตนฤทธิ เป็น นายทะเบียนใหญ่ ส่วน สถานที่ ทำ การ นั้น ให้ รวม อยู่ ที่ กรม ทะเบียน กระทรวงวังใน พระ บรม มหา ราชวัง

ข้อ ๒) กำหนด เวลา จด ทะเบียน นั้น ให้บรรดาเจ้าพนักงาน ทะเบียน ตาม ซึ่ง ผู้บังคับบัญชาชั้น สูง สุด ใน กรม ต่าง ๆ จะ ได้ จด ตั้ง ขึ้น ตาม ความ ใน มาตรา ๘ เป็น นำ ที่ คอย รับ จด ทะเบียน บรรดา ข้าราชการ ใน กรม นั้น ๆ แต่ วัน ประกาศ ใช้ กฎ นี้ เป็น ต้น ไป ส่วน ระเบียบ การ ที่ เจ้าพนักงาน ทะเบียน กรม ต่าง ๆ จะ ต้อง ปฏิบัติ อย่าง ไหน นั้น ให้ เป็น นำ ที่ ของ ผู้บังคับบัญชา แห่ง กรม นั้น ๆ จะ ตั้ง เจ้า พนักงาน ทะเบียน ประจำ กรม ของ ตน มา รับ คำ ชี้แจง และ นำ จาก นาย ทะเบียน ใหญ่ ตาม เวลา ที่ ควร ซึ่ง นาย ทะเบียน ใหญ่ จะ ได้ นัดหมาย และ เมื่อ นาย ทะเบียน ได้ ชี้แจง นำ ไป ประการใด ให้ บรรดา เจ้าพนักงาน ทะเบียน กรม นั้น เชื้อ พัง และ ปฏิบัติ การ ตาม เจง ทก ประการ เหมือน หนึ่ง ผู้บังคับบัญชา โดย ตรง ของ ตน และ ดำเนิน การ เป็น ระเบียบ หนึ่ง หนึ่ง เดียว กัน ทัว ไป

ข้อ ๓) สมุด สำหรับ จด ทะเบียน ครอบครัว และ เคหะสถานนั้น ให้ ใช้ ตาม แบบ ๑, ๑. ซึ่งมี อยู่ ข้าง ท้าย กฎ นี้ และ ให้ เป็น นำ ที่ นายทะเบียน ใหญ่ จะ จำหน่าย สมุด ให้ แก่ เจ้าพนักงาน ทะเบียน กรม ต่าง ๆ เป็น กำหนด กรมละ ๒ เล่ม คือ สำหรับ ให้ เก็บ เป็น หลักฐาน ที่ กรม นั้น ๆ เล่ม ๑ และ สำหรับ ที่ จะ ใ้ กศ สืบ นาดัง ให้ นายทะเบียน ใหญ่ เล่ม ๑ ส่วน วิชา ที่

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๔๕๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๑ หน้า ๓๒๖

แบบเรื่อง รวบรวม ขออนุญาต มี ภรรยา หรือ เคหะสถาน นี้ ให้เป็น นาท นาย
ทะเบียนใหญ่ จะ จัด พิมพ์ ขึ้น แล้ว จำหน่าย ให้แก่ กรมต่าง ๆ ตาม ควร

ข้อ ๖) ในการ ที่จะ สั่ง ขออนุญาต ให้ มี ภรรยา หรือ เคหะสถาน นั้น เมื่อ
ผู้บังคับบัญชา เห็นสมควร จะ อนุญาต ได้ ก็ ให้ ออก ใบ อนุญาต ตาม แบบ
๑, ๔. และ ๕. ซึ่งมี อยู่ ข้าง ท้าย กฎนี้ ใบ อนุญาต นี้ ให้ มี คน ชั่ว
แต่ คู่ ผิด ประจำ คิด ต่อ และ มี เดช หมายถึง ตาม ลำดับ สำหรับ กรม นั้น ๆ
ทั้ง นี้ ให้ เป็น นาท นายทะเบียนใหญ่ จะ จัด พิมพ์ ใบ อนุญาต นี้ ขึ้น และ จำหน่าย
ให้แก่ กรมต่าง ๆ สำหรับ ดำรง ใช้จ่าย ตาม ควร

ประกาศ มา ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๗

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๓๔๕๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๑ หน้า ๓๒๘

(แบบ จ. ๒)

เรื่อง ราว ขอ อนุญาต มี ภรรยา

เขียน ที่.....

วันที่ เดือน พระพุทธศักราช.....

ข้าพเจ้า (ยศ และ บรรดาศักดิ์).....

(นามเดิม).....

(นามสกุล)..... ตำแหน่ง ราชการ.....

สังกัด.....

เกิด ปี..... อายุ..... ปี ได้รับ พระราชทาน

เงิน เดือน ๆ ละ..... บาท และ ได้รับ ผล ประโยชน์ นอก จาก ทาง

ราชการ.....

ข้าพเจ้า.....

ขอ ประทาน ทำ เรื่อง ราว ขอ อนุญาต มี ภรรยา ดังนี้.....

ทราบ

ด้วย (นาม ผู้ที่จะ ตก แต่ง หรือ อยู่กิน เป็น ภรรยา).....

ซึ่งเป็นบุตร (นามบิดา)..... (นามมารดา).....

ชวติ..... ใน บังคับ..... อายุ..... ปี

เกิด..... ตั้ง บ้าน เรือน อยู่ ณ.....

ตำบล..... เมือง.....

ทำ มา หา เสีย ชพ โดย ทาง.....

และมี ทรัพย์ สัมบัติ.....

ซึ่งเป็น หญิง.....

และ มีความ ประพฤติ..... นั้น

จน บัดนี้ ข้าพเจ้า มีความ สัมคัก สัก สัก จะ ได้ ตก แต่ง อยู่กิน เป็น ดำ

ภรรยา ณ วันที่..... เดือน..... พระพุทธศักราช.....

ขอ ท่านได้ โปรด นำ เรื่อง ราว ดัง นั้น ตาม ลำดับ ชั้น จนถึง.....

ทราบ

ควร มี ควร แล้ว แต่ จะ โปรด

(ลง นาม ผู้ขอ อนุญาต).....

เล่ม ๓๑ หน้า ๓๒๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๔๕๗

(แบบ ก. ๓)

เรื่อง ราว ขอ อนุญาต มี เหวะ สถาน

เขียนที่.....

วันที่.....

เดือน.....

พระพุทศักราช.....

ข้าพเจ้า (ยศ และ บรรดาศักดิ์).....

(นาม เดิม)

(นาม สักด).....

ตำแหน่ง ราชการ.....

สังกัด.....

เกิด ปี.....

อายุ.....

ปี.....

ได้รับ พระ ราชทาน

เงิน เดือน ๗๖๖ บาท

และ ได้รับ ผล ประโยชน์ นอก จาก ทาง

ราชการ.....

ข้าพเจ้า.....

ใน ขณะ นี้ ยู่ ที่.....

ตำบล.....

เมือง.....

โดย ได้.....

ขอ ประทวน ทำ เรื่อง ราว ขอ อนุญาต มี เหวะ สถาน ยื่น ต่อ.....

ทราบ

ด้วย ข้าพเจ้า ขอ อนุญาต.....

ซึ่ง.....

อยู่ ณ.....

ตำบล.....

เมือง.....

ส่วน บ้าน ที่ ข้าพเจ้า อยู่ เก่า นน.....

ขอ ท่าน ไต่ นำ เรื่อง ราว เสนอ ตาม ลำดับ ชั้น จนถึง.....

ทราบ

ควร มี ควร แล้ว แต่ จะ โปรด

(ลงนามผู้ ขอ อนุญาต).....

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๑ หน้า ๓๓๐

(แบบ จ.๕)

ที่..... ใบอนุญาตให้ม้ภรรยา

เขียนที่.....

วันที่..... พระพุทธศักราช.....

อนุญาตให้.....

ซึ่งได้ยื่นเรื่องราว

ขอ อนุญาตม้ภรรยา ตั้งวันที่..... พ.ศ. ๒๕.....

โดยจะได้อำนาจ แต่งงาน หรือ อยู่กิน กับ..... ซึ่ง เป็น

บุตร..... บิดา..... มารดา

อันตั้งบ้านเรือน อยู่ที่..... ตำบล.....

เมือง..... นั้น ได้ แต่งงาน หรือ อยู่กิน กับผู้

กล่าวนี้ตามที่ขอ

(ลงนาม).....

ประทีป ตรีคำแห่ง..... มาเป็น สำคัญ

เล่ม ๓๖ หน้า ๓๓๑

ราชกิจจานุเบกษา

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๔๕๗

(แบบ ก. ๕)

ที่..... ใบอนุญาตให้มีเคหะสถาน

เขียนที่.....

วันที่..... พระพุทธศักราช.....

อนุญาตให้.....

ซึ่ง ไต่ ยื่น เรื่อง ราว

ขอ อนุญาต มี เคหะสถาน ลง วันที่..... พ. ศ. ๒๔.....

อัน ตั้ง อยู่ที่..... ตำบล.....

เมือง..... นั้น ได้ ยื่น เคหะสถาน ที่ ก่อไว้ นั้ ไต่

ตาม ความ ปรากฏา

(ตงนาม).....

ประทับตรา คำแห่ง..... มา เป็น สำคัญ